

BÉKEHARANG

HITMÉLYÍTŐ, HITÉBRESZTŐ ERKÖLCSNEMESÍTŐ LAP.
MEGJELENIK MINDEN HÓ ELSEJÉN

ELŐFIZETÉSI DIJ EGY ÉVRE 2. P. EGYES SZÁM 20 F.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VI., Felsőerdősor 5. I. emelet.

vitéz nagybányai HORTHY ISTVÁN.

Nemzeti nagy királyunk ünnepén, az ünnepnap forró hangulatát pillanatok alatt megdermesztette az a szomorú hír, hogy: vitéz nagybányai Horthy István kormányzóhelyettes úr Óföméltósága a bolsevizmus ellen vívott élethalál harcban hősi halált halt.

Amikor e nehéz homály történelmi idők érkeztek, Ő a hivatott vezető, nem sokat szónokolt, nem politizált, nemcsak másokat buzdított, nemcsak ékes beszédekben méltatta a hazaszeretet fenséges, magasztos érzelmeit, hanem szerényen ment, cselekedett és odaadta a legnagyobbat, amit egy ember adhat, — életét. És ez az, amit mindnyájunknak meg kell tanulni. Nem beszélni, hanem odaadón kiélni azt az eszmét, melyet a magunkénak vallunk.

Amikor a kötelességteljesítése ragyogó példája előtt megilletődönten megállunk, egy sokat megpróbált nép fájdalmaival sóhajtok az Urhoz: Legyen meg a te akaratom — és kérjük, hogy Kormányzó Urunkat és családját vigasztalja meg az Ő vigasztaló Szentlelkének erejével, erőt adván e csapás elviselésére.

A megbocsátásról.

Az ember lelki életében igen nagy szerepe van a megbocsátásnak. Meg lehet figyelni, hogy az olyan emberek, akik nehezen vagy egyáltalán nem tudnak megbocsátani, lelki életükben nem fejlődnek. Van okunk rá, a jó Istenhez fordulni naponta, hogy nekünk gyarlóságainkat, hibáinkat megbocsássa. Lehetséges mégis, hogy ugyanakkor mi nem akarunk megbocsátani embertársunknak. Hogy ezt Jézus hogyan ítélte meg, tudjuk az adós szolgáról szóló példázatából. Az elfogadta az ő nagy tartozásának elengedését, de rá azonnal elment és kőszívű maradt a neki tartozó adóssal szemben. Jézus ezért így adja a példázatból levo-

nandó tanulságot: „Ekképen cselekszik az én menyei Atyám is veletek, ha szívetekből meg nem bocsátjátok, ki-ki az ő atyjaiának, az ő vétkeiket.”

A „Miatyánkban” is naponta imádkozzuk, hogy úgy bocsássa meg Isten a mi bűneinket, ahogyan mi megbocsátjuk azokat felebarátainknak. Itt talán lehet megemlíteni azt, hogy sokan helyesebbnek tartják ezt a kérést úgy imádkozni, hogy a mi megbocsátásunknak már megtörténtenek kell lennie, amikor mi magunk bocsánatot kérünk a jó Atyától. Több idegen nyelvű bibliafordítás már már ezt a gondolatot hirdeti azáltal, hogy azt mondja: „és bocsásd meg a mi vétkeinket, miképpen mi is megbocsátottunk.” Ezt azért gondoljuk a gyakorlatban előnyösnek, mert ovatosabbakká tesz minket a „Miatyánk” elimádkozásában és serkenteni fog minket a gyors és alapos megbocsátásra.

Ha tehát valaki komoly lelki életet akar élni, ne gondolja, hogy ez sikerül neki, ha szívből nem tud megbocsátani. Nem lehetséges naponta nyugodtan Isten elé menni anélkül, hogy mi előbb felebarátainkkal viszonyunkat nem rendeztük, illetve nekik feltétlenül és maradék nélkül meg nem bocsátottunk. És az az ember, aki gyors a megbocsátásban, hamarosan meggyőződik róla, hogy ez nem nehéz, csak őszintén kell gyakorolni. De minél jobban ismerjük meg magunkat és sokszoros gyarlóságainkat, annál könnyebb is lesz számunkra a megbocsátás.

Ha netalán az utóbbi időben nem lettél volna olyan megelégedett és békés életű, mint szerettél volna, tartsál önvizsgálatot, hogy nincsen-e valaki, akinek nem tudsz megbocsátani, akire ellenszenvvel és némi haraggal is gondolsz? Siess megbocsátani, mert nagy teher lelki életeden a kőszívűség. De azt se hagyd figyelmen kívül, hogy a „Miatyánk” imádkozása által magadnak okozol nehézséget. Azt kéred a jó Atyától, hogy úgy bocsásson meg neked, ahogyan te bocsátottál meg felebarátodnak. Ne gondold tehát, hogy valaki más utadba állhat, csak a magad kőszívűsége tart vissza előrehaladásodban.

A megbocsátás titka az, hogy a kőszívű-

ség zavarja sőt elzárja Istennel való kapcsolatainkat. Bizalmatlanság Istennel szemben is, a felebarátunk iránti köszívűségünk. Nem tudunk Istenre hagyni mindent és azért várunk el valamit felebarátunktól. Ezért vagyunk engesztelhetetlenek. De ha szemébe nézünk igazán, akkor látjuk a jó Atya arcán, hogy Ő könyörölni akar rajtunk, de mi utjában állunk bizalmatlanságunkkal, köszívűségünkkel. Ha megbocsátunk, kiderül a jó Atya arca mi felettünk elsősorban. És ha a jó Isten reád tekint, mint édes Atya gyermekére, tudnál-e még tovább kemény szívé maradni?

A megbocsátás lelki életünk egyik feltétele. Siessünk megbocsátani, hogy újra szabadon haladhassunk előre a boldogság ösvényén.

T.

Nincs Isten?

Azt mondja a balgatag az ő szívében: Nincs Isten. (Zsoltár 14, 1.)

Isten gyermekei a fenti idézetet szívesen alkalmazzák a világ gyermekeivel szemben, kik bizonyágtévésükre, vagy az Ur említésére lekiicsinylően legyintenek és nagy hangon kijelentik, hogy: — Nincs Isten. Ilyenkor hivatkozunk e zsoltárra és azt mondjuk, hogy nem ő az első, ki hasonló nagyot mond, mert ime Istennek Igéje is megemlékezik olyanokról, kik hasonlóan nyilatkoznak, sőt nevet is ad az ilyeneknek, még pedig „balgatag”-nak nevezi, ami egy kissé enyhített formája a „bolond”-nak.

Ha azonban jobban belemélyedünk ezen igékbe, azt látjuk, hogy itt nem azokról van szó, akik nyíltan tagadják az Urat, akik hangosan kérkednek nézetükkel, hanem az Írás azokat nevezi balgatag istentagadóknak, akik az ő „szívükben” mondják, hogy: Nincs Isten. És akik szívükben mondják, hogy Isten nincsen, azok ajkukkal, szavaikkal még ékes beszédben hirdetik Isten létét s szívükben mégis tagadják. Amikor előlött gondolkoztam igyekeztem saját szívem mélyére tekinteni és megvizsgálni, hogy nem tagadom-e Őt szívemben, mi alatt bizonyágot teszek szeretetéről, kegyelméről, jóságáról? Hogyan, hát lehetséges volna? Hát lehet valaki hívő és szívében azzal a gondolattal jár és hallgatja Isten igéjét és mondja magát Isten gyermekének, hogy: Nincs Isten? Oh de mennyire. Vizsgáljuk csak meg szívünket és meglátjuk, hogy hány alkalom lehetséges, hogy bár ajkunk nem mondja és szívünk sem akarja elvállalni az istentagadás bűnét, de gondolata és gyümölcse azt bizonyítja, hogy nem számolunk Isten jelenlétével és létezésével úgy, amint kellene.

Egyéni életünkben, mennyi terv, szándék van, melyekben nem gondolunk az Ur létezésére. Mintha nem is volna. Ajkunkkal mondjuk, hogy Isten szívünk mélyébe is belelát. Hangoztatjuk, hogy a szívek és vesék vizsgálója.

Sőt hálát adunk Neki, hogy láthatja szívünk vágyát, mellyel utána vágyakozunk. És mégis mily sokszor helyet engedünk gondolatoknak, melyek pedig nem állhatnak meg előtte. De mi foglalkozunk azokkal, mintha az Ur nem is tudhatna azokról, mintha mi is azt gondolnánk, mint a világiak, hogy gondolni mindent szabad. Hányszor táplálunk irigy, tisztátalan, szeretetlen gondolatokat, forralunk bosszút, vagy kárörvendően elégtételt érzünk és szemforgatva megállapítjuk, hogy az Ur elégtételt adott nekünk, ha valakit, aki nekünk talán kellemetlenkedett valami baj ér. Mintha nem volna Isten ki szívünkbe tekint és megszomorodik azon, hogy gyermekei kiket tisztaságra és szentségre hívott el, ilyen kárörvendő szennyes gondolatokkal foglalkoznak. Vagy itélkezünk szívünkben, mintha Ő nem is volna, ki mindeneket itél és ki maga az igaz Bíró, ki megmondta, hogy övé az ítélet, mi pedig kikapcsoljuk Őt mintha nem volna.

Talán beszélünk, viselkedünk, sok szabadságot engedünk meg magunknak társaságban, lelkiéletben, társalgásban, melyek mind azt bizonyítják, hogy szívünkben nem számolunk az Ur jelenlétével, mert ha számolnánk azzal akkor sok mindentől tartózkodnánk.

A gyülekezeti életben is mily sokszor lehetünk azok a balgák, kik szívünk mélyén nem számítunk az Ur jelenlétére, mert ha mi tényleg elhinnénk, hogy Ő van és jelen van közösségünkben is, vajjon vitatkozhatnánk-e, bírálgatnánk-e, tennénk-e úgy valamit, mint azt annyiszor tesszük. Fecsegnénk-e törödnénk-e annyit az emberi véleményekkel és keresnénk-e úgy az emberek dicséretét. Bizonytal nem.

De együgyűek, balgák vagyunk, kik nem számítva az Ur szent jelenlétére akarjuk a magunk életét élni, magunk balga akaratát érvényre juttatni és valakit lenni.

— Nincs Isten! — Mondja a balgatag az ő szívében. Nem kell vele számolni, nem kell véleményét kérdezni, nem lehet rá számítani bajok idején. Hiába megyünk hozzá kétséges, nehéznek látszó dolgainkkal, nem tudja elintézni. Nem lát a szívbe, nem kell tőle tartani, hogy szennyes gondolatainkat, tiszta lelkét elszomorító viselkedésünket látja, hiábavaló fecsegéseinket meghallja. Így gondolja a balgatag és mi nem vagyunk-e azok a balgatagok, kik kényünk kedvünk szerint akarunk cselekedni, kik oly könnyen aggodalmaskodunk.

Adj a Ur, hogy mindenkor szívünkben éljen az Ő szent jelenlétének tudata és ne csak ajkunk emlegesse szent nevét, de szívünk minden gondolata, érzése szent bizonyossággal hirdesse, hogy Ő az Ur Jézus által szerető menygyeje Édesatyánk, kinek tekintete állandóan életünk és gondolataink fölött lebeg és aki bölcsességével, szeretetével, tanácsával ígérete szerint mindenkor rendelkezésünkre áll.

Liebstöckl.

Két csodálatos könyv.

Isten hatalmasan szól hozzánk két könyv által. Egyik könyv a Biblia, Isten drága, szent Igéje, a másik könyv, a természet nagy könyve. „Az egek beszélnek Isten dicsőséget és kezeinek munkáját hirdeti az égboltozat” — olvassuk a 19. zsoltárban. A természet az Ő kimondhatatlan gazdagságával szinte hangosan kiáltja, hogy dicső és hatalmas a mi Alkotónk, a mi Istenünk. Arok partján járva nézem a növényeket, amit az emberek egyszerűen csak gaznak neveznek, hányféle levél, virág, mennyi kedves-ség, szépség van bennük és milyen csodálatos törvényszerűség. Amott egy facsoport, magastörzsű fák, mintha természetes oszlopok volnának egy nagyszerű templomban. Assisi szent Ferenc egy alkalommal a mezőn a kis virágok fejét ütögette botjával és így szólt: „Ne kiabáljatok, hogy van Isten, ugyis tudom.” Gyönyörű a 104. zsoltár, amely Isten csodálatos alkotásait írja le és az Ő kegyelmes gondviselését. Fejtek hajszálai is megvannak számlálva — mondja az Úr. „Semmiféle ne aggódjatok, hanem imádságtokban és könyörgétekben minden alkalommal tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt.” Dicsőség az Úrnak, ez a bibliai vers már sok aggodalmaskodást erőtelenné tett az életben. Kéréseinket Jézus nevében terjesszük mennyei Atyánk éle és hálát és köszönetet is Jézus nevében mondjunk, erre tanít bennünket a Szentírás. Mindig szomorúság fog el, ha látom, hogy egy ember nem mond köszönetet felebarátjának a legcsekélyebb szívességért is, mert félek, hogy az illető éppen ilyen hálátlan a mennyei Atyával szemben is. Bármily nehéz időket élünk, még mindig igen sok köszönni valónk van. Este, mielőtt lefekszel, vonultsd el lelki szemeid előtt a napot s meglátod mennyi köszönni valód lesz. A nyomorúságnak nemcsak rossz oldala van, hanem megvannak a nagy áldásai is. Az emberek a szorongatott helyzetben megtalálják igazán az Istent, megtanulnak igazán, szívből imádkozni. „Jó nékem hogy megaláztál — mondja a zsoltáriró, — hogy megtanuljam Uram a Te rendeléseidet. (119. zsoltár 71.) Ha jó dolgod van imádkozz, ha szükségedben vagy imádkozz, mert mindenképpen nagy szükséged van Isten segítségére. Jó dolgodban azért, hogy fel ne fuvalkodjál szükségedben azért, hogy kétségbe ne essél. Ne csak a nehézségeiddel számolj, hanem a hatalmas Istennel is, Ő téged minden pillanatban megsegíthet, mert Neki az csekélység, az Ő isteni hatalmánál fogva, Bátorodjék szived bizzál az Úrban!

R. M.

Nemde, ha valaki a tiszta forrás vizébe szemetet vet, annak vizét összepiszkolja: úgy a fősvénység ha beszívárogo a gazdagságba: dögletes büzével mindent megront. (Aranysz. János.)

Löbel Jánosné

Hosszas szenvedés után, augusztus 11-én este 7 órakor 56-ik évében az Urhoz költözött Löbel Jánosné szül. Schirmund Emma, Löbel János miskolczi felügyelő prédikátor felesége. 13-án temették a hidasi temetőben.

Löbel Jánosné tv. elköltözésével, komoly veszteség érte a magyar missziót. Csendben, szinte hangtalanul munkálkodott férje mellett, de jóságos gyöngédsége nagy, kedves szemeknek gyermek tekintete az Urat sugározta. Törékeny teste, még betegen is fáradhatatlanul buzgolkodott az Ur szőlőskertjében és nem volt az a gyülekezeti munka, melyből szerényen részt ne kért volna. Ha kellett bibliaórát vezetett, női missziói órákon buzgolkodott, ha a szükség úgy kívánta az énekkarban szerepelt és vendégszerető háza mindenkor meleg otthona volt lelkitevéreinek. És mindezt csendes tartzkodással tette, mert élt nem ő, hanem őbenne Krisztus.

De a legnagyobb talán a szenvedések viselésében volt. Csodálatos természetességgel hordozta úgy a lelki, mint testi szenvedéseket. Majdnem husz esztendővel ezelőtt, két kis fiát temette egyszerre. Férje pedig betegen feküdt otthon. Ott ült minden mesterkéeltség nélkül a két koporsó között. Mintha most is látnám. Egy zokszó, nem hagyta el ajkát. Krisztus elhordozó ereje teljes fönségében megnyilatkozott ebben a törékeny asszonykában. Mikor e két koporsót leszegeztek, hozzá lép valaki és így szól: — Adjon az Ur erőt kedves Testvér...? — Nyugodtan, természetesen felelt; — Már adott köszönöm. — És ekkor Löbel Jánosné jelesre vizsgázott a kereszténységből és élete ilyen vizsgázások sorozata volt.

Midőn utoljára találkoztam vele, már súlyos beteg volt és tudta, hogy földi élete a vége felé közeledik. De egy panaszt nem lehetett hallani. Egész természetesen beszélt betegségéről és készült — haza — s ameddig csak birt dolgozott Isten országáért.

Jóságos egyénisége, nagy szeretete mély ürt hagyott azoknak szívében, kik ismerték és szerették, mert Löbel Jánosné csak szeretni lehetett és az elválás fájdalmait a viszontlátás reménysége enyhíti és az a tudat, hogy a vándor hűségesen Megváltója nyomdokain járva boldog honába ért, amelyről annyit beszélt, amelyért élt és hová annyira vágyott. (Liebstöckl.)

A fősvénynek az is hiányzik, a mi van, az is, ami nincs: mert vagy azokat kívánja, melyek nincsenek, hogy meglegyenek, vagy azokat, melyek megvannak, félti, hogy el ne veszítse és midőn a szerencsétlenségben a szerencsét reményli, a szerencsében retteg az ellenkezőtől. (Jerom.)

Isten akarata ...

Legyen meg a te akaratod. (Máté 6. 10.)

Milliók és milliók ismerik a miatyánk fenti szavait: — legyen meg a te akaratod. — De a legtöbben nem a maguk életében akarják Isten akaratát érvényre juttatni, hanem szinte kizárólag vigasztaló igékül tartják a maguk használatára, amikor szomorúság, gyász éri őket. Vajjon te is csak a koporsó mellé tartod vigaszul? Amikor a gyász fekete leple elhomályosítja szemed és szerettedet temeted, olyankor veszed elő a gyászfátyollal a fenti igéket? Vajjon Isten akarata előtted abban az egyben összpontosul, hogy bajjal gyásszal terhel? Bizonyal nem.

Lássuk, igéje szerint, mi az Ő akarata minden gyermekével szemben, mert ezenkívül azután külön akarata van számodra is, amit bizonytalán érzel szivedben.

Isten akarata a ti szentté létegetek (Tess. I. 4. 3.) Tehát nem papok találmánya, nem egy egyház törvénye, nem egy szerzetes rend szabálya, hogy te szent légy, hanem az Ur akarata. Tekints magadba, hogy mennyire engeded, hogy Isten ezen akarata életedben érvényre jusson.

Isten akarata Jézus Krisztus által tihozzátok, hogy neki mindenben hálákat adjatok, írja Pál apostol ugyanezen levél 5. rész 18. versében. Tiszteletben tartod-e eme akaratot és megtanultál-e már hálákat adni, vagy csak egész természetesen találva fogadod el Isten ajándékait?

Azután Isten akarata, hogy *mindenben*, — hálákat adj. Nemcsak abban, amiben te tartod szükségesnek vagy jónak, hanem mindenben. A te szerinted, nehéz, kellemetlen, az embernek rossznak látszó dolgokban is? Ez is Isten akarata. Szeretettel kérlek, tartsd tiszteletben.

Isten akarata, hogy *egy se vesszen el*, hanem üdvösségre jusson mindenki. Mennyire vigyázol, hogy betöltsd e téren is akaratát? Vigyázol, hogy te el ne vessz? És vigyázol-e, hogy elősegítsd mások menekülését az örökhaláltól?

Pál apostol az efezusbelieket így figyelmezteti: — Annakokáért ne legyetek esztelenek, hanem megértsétek mi legyen az Urnak akarata. — Kedves lélek, vágyakozz megérteni az Ur akaratját. Legfontosabb legyen számodra aszerint élni és járni. Mit mond az Ur Jézus azokról, akik az Atya akaratát teljesítik?: — Mert aki Isten akaratát cselekszi, az az én fivőtestvérem és nőtestvérem és az én anyám. (Márk 3, 35.) Mily dicső elhívás. Komolyan igyekezzel ezen elhívás magadévá tenni? Oh igyekezz, mert Isten akaratáról még valamit mond az Ur: Nem mindaz, aki azt mondja nekem, Uram, Uram megyen be a mennyek országába, hanem aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát. Isten akarata ez számodra, ne ellenkez vele.

l. j.

Hirek.

Hecker Henrik testvértől, aki valahol Oroszországban teljesít irodai szolgálatot, kedves sorokat hozott a posta. A messze távolban is lélekben velünk van és szereteteire és polgári munkájára gondol. Ez a mi részünkről is áll. Mi meg mindig a harctéren küzdő testvéreinkre gondolunk és szüntelen megemlékezünk róluk könyörgéseinkben is. Adjon a jó Alya mindnyájunknak erőt ezen rendkívüli időben is. megállani helyünket ott, ahová Ő állított minket. Hecker Henrik testvérünket ezuton is köszöntjük szeretettel.

Amennyiben lehetséges lesz, a Keresztyén Könyvesház igazgatója a legközelebbi hetekben, tehát még a kedvezőtlen, hűvös idő beállta előtt, meg fogja szemlélni az ingatlanainkat. Nevezetesen azokat, amelyek oly helyeken vannak, ahová a folyó évben idáig nem tudott eljutni. Közben is, újlag kéri az ingatlan gondozókat, hogy a reájuk bízott épületeket tataroztassák, nehogy az idő vas-foga tulságosan megviselje azokat. Eppen a háboru-okozta nehézségek miatt fokozottabb mértékben kell vigyáznunk a reánk bízott értékekre.

Sátrat állított a Magyar Bibliatársulat a Nemzetközi Vásáron. A sátor a Nemzetközi Vásár főbejáratától balra levő ugynevezett Repülő-uton, a repülőgép kiállítás tőszomszédságában állott. A szép erdélyi diszítésű bódében a Biblia Társulat Szentírást és bibliai jelzőket árusított. Szeretettel kérjük testvéreinket, hogy vásári látogatásuk alkalmával tapasztaltakat ne felejték el és támogassák a Magyar Biblia Társulatot a jövőben is.

MÉG EGY VERS;

Testvér ma halljad lelkem énekét,
szeret az Isten Krisztus Jézusért.
Jézus fogja a két kezem,
ha könnyes törli a szemem,
mindig itt van velem ...
Ő van mindig velem.

Jézusnak élni könny és vér között,
Ő benne hinni ha a hajó törött ...
Mindig csak Étre küzdeni,
meni ha ha akar külden,
sirva is hallani:
Őt mindig hallani.

Véle az élet már nem sirgödör,
Felé a sóhaj nem hiába tör!
Hallom és szólok, jöjj velem,
testvér jöjj szeret Istenem,
jöjj mert hív Istenem!
Még ma ... hív ... Istenem.

V. tv.

Kiadja: Keresztyén Könyvesház korl. fel.
Szövetkezet, Budapest, VI., Felsőerdősor 5.

Felelős kiadó és szerkesztő:
Tessényi János, Budakeszi, Fő-u. 5.

Nyomatott: Kultura könyvnyomdában, Kaposvár.
Nyomdáért felel: Henczer István.